

Sygn. akt III RC 497/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kallaus

Ławnicy: -----

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Marszał

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Rzeszowie

sprawy

z powództwa małol. K. R. (1) reprezentowanego przez matkę A. R. (1)

przeciwko G. (...)

o podwyższenie alimentów

I. **podwyższa** od pozwanego G. R. (1) raty alimentacyjne na rzecz małoletniego powoda K. R. (1) do kwoty po 1.150 zł (jeden tysiąc i sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat w terminie do rąk matki małoletniego powoda – A. R. (1), poczynszy od dnia 06.05.2015r., w miejsce rat alimentacyjnych zasądzonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 11.04.2013r., sygn. akt I ACa 52/13,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego G. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa /Sąd Rejonowy w Rzeszowie/ kwotę 150 zł /sto pięćdziesiąt złotych/ tytułem zwrotu kosztów sądowych, od których strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy,

IV. nie obciąża strony powodowej kosztami sądowymi związanymi z oddaloną częścią powództwa,

V. wyrokowi w pkt I-wszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE WYROKU

A. R. (2), działając imieniem małoletniego powoda K. R. (1), wniosła 06.05.2015r. do tut. Sądu pozew o podwyższenie alimentów, domagając się zasądzenia od pozwanego G. R. (1) tytułem zwiększonych świadczeń alimentacyjnych kwoty po 1400 zł miesięcznie na rzecz uprawnionego, w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem rozwodowym.

W uzasadnianiu żądania podniesiono, że od czasu ustalenia wymiaru alimentów upłynął okres dwóch lat, w czasie których nastąpił istotny wzrost kosztów utrzymania małoletniego powoda. W ocenie strony powodowej pozwany jest w stanie partycypować w wyższych wydatkach wynikających z zaspokajania potrzeb dziecka, albowiem został on zwolniony z obowiązku alimentacyjnego wobec drugiego starszej córki.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu tego stanowiska procesowego pozwany zakwestionowała twierdzenie, iż posiada wysoką emeryturę. Ponadto stwierdził, że niniejsze

powództwo stanowi próbę zrekompensowania utraty środków pieniężnych w związku z uchyceniem obowiązku alimentacyjnego wobec drugiego dziecka, które usamodzielniało się.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód pochodzi ze związku małżeńskiego zawartego przez A. i G. R. (2). Ich wspólnym dzieckiem jest również K. R. (2). Na podstawie wyroku z dn. 22.09.2011 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie zobowiązał pozwanego do łożenia na jej rzecz alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który 22.11.2012 r. zasądził od pozwanego na rzecz K. R. (1) tytułem alimentów kwotę po 700 zł miesięcznie. Świadczenie to zostało podwyższone do kwoty po 900 zł miesięcznie mocą wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, który uwzględnił w tym zakresie apelację wniesioną przez przedstawicielkę ustawową dziecka. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie podzielił wyrażone w apelacji stanowisko matki dziecka, iż koszty utrzymania uprawnionego wynoszą ok. 1800 zł miesięcznie. W tym okresie A. R. (2) zarabiała jako kasjer w sklepie 1600 zł w stosunku miesięcznym. Natomiast pozwany powoływał się na dochody z tytułu emerytury w wysokości 2.750 zł oraz ryczałtu kuratorskiego w kwocie po 360 zł miesięcznie (a wciec na sumę ok. 3100 zł).

Wyrokiem z dn. 15.01.2014r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie uchylił obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec K. R. (2), albowiem uprawniona stała się osobą samodzielną.

Obecnie K. R. (3) ma 17 lat i uczęszcza do Technikum Mechanicznego w R.. Dziecko ma potrzeby w zakresie wyżywienia, ubrania, mieszkania i edukacji. Jego miesięczny koszt utrzymania wzrósł o kwotę 400 zł.

Matka uprawnionego nadal pracuje na stanowisku kasjera, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1900 zł miesięcznie. Pozwany pobiera emeryturę w kwocie 2900 zł miesięcznie. Natomiast utracił on dochody z tytułu ryczałtu kuratorskiego. Pozostaje on w stałym leczeniu, gdyż cierpi na nadciśnienie i schorzenia układu kostnego.

Sądu ustalili powyższy stan faktyczny na podstawie akt sprawy rozwodowej, tj. orzeczeń sądowych w raz z ich uzasadnieniami. Oparł swoje rozstrzygnięcie również na zaświadczeniach lekarskich oraz decyzji ZUS. Dowody te stanowią dokumenty urzędowe, które korzystają z domniemania prawdziwości i autentyczności. Domniemanie to nie zostało podważone przez strony w toku procesu. Sąd oparł się na zeznaniach stron, które w odniesieniu do ustalonych okoliczności nie wykluczały się wzajemnie.

Sąd zważył co następuje:

Rozpoznawane powództwo oparte jest na treści art. 138 k.r.o., który pozwala na podwyższenie alimentów w razie zmiany stosunków. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że koszt utrzymania uprawnionego wzrósł od czasu ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego średnio o kwotę 400 zł w stosunku miesięcznym. Przytoczenia przedstawione w tym przedmiocie przez jego przedstawicielkę ustawową zasługują na uwzględnienie, albowiem nie tylko odpowiadają one zasadom doświadczenia życiowego, ale pozostają w korelacji z ustaleniami Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie. Trzeba zauważyć, że Sąd ten ustalił zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka na dosyć wysokim poziomie. Powyższy wzrost kosztów utrzymania - w myśl powołanego przepisu - powinien skutkować zwiększeniem wymiaru obowiązku alimentacyjnego pozwanego, skoro stosunek alimentacyjny jest powiązany z konsumpcyjnymi potrzebami uprawnionego (art. 135 §2 k.r.o.).

Powstaje zatem pytanie, czy powyższa zmiana odpowiada również drugiej przesłance alimentacji, jaką są możliwości zarobkowe zobowiązanego. Czy również w tym aspekcie nastąpiło przeobrażenie stosunku alimentacyjnego. Spór pomiędzy stronami dotyczy zagadnienia, czy uchycenia obowiązku alimentacyjnego wobec jednego z dzieci ma znaczenie prawne dla poziomu utrzymania osoby, która nie jest jeszcze samodzielną. Strona pozwana uważa, że niniejsze powództwo prowadzi do zrekompensowania utraty środków pieniężnych uzyskiwanych dotychczas przez stronę przeciwną na rzecz drugiego dziecka.

Sąd pragnie zauważyć, że alimenty te nie zostały zasadzone na rzecz A. R. (2). Trzeba też podkreślić, że uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec jednego z uprawnionych skutkuje tym, że sytuacja materialna zobowiązanego ulega polepszeniu. Odpowiada to przesłance, o której stanowi art. 138 k.r.o. W dyspozycji pozwanego pozostają bowiem środki, które dotychczas musiał on przeznaczyć na utrzymanie innego dziecka. Mając na uwadze zasadę równiej stopy życiowej, stanowiącą uzasadnienie alimentów, brak jest racjonalnych powodów do tego, aby przejść nad tym do porządku dziennego. Istnienie obowiązku alimentacyjnego ustalonego w wymiarze określonym przez wyrok rozwodowy skutkowało tym, że pozwany mógł przeznaczyć na swoje utrzymanie tylko tę część dochodów, która nie była przekazywana na zaspokojenie roszczeń alimentacyjnych. W konsekwencji pojawienie się po jego stronie środków pieniężnych, jakie w całości przypadają innej osobie, musi w świetle powołanego przepisu doprowadzić do podwyższenia świadczeń alimentacyjnych wobec tego uprawnionego, który wciąż jest zależny od wsparcia materialnego obu rodziców.

Z uwagi na stan zdrowia pozwanego nie powinno się wymagać od niego zwiększenia wysiłków w zakresie pozyskania dodatkowych źródeł dochodu. Nie oznacza to jednak, że nie można stwierdzić po jego stronie wzrostu możliwości zaspokojenia roszczenia alimentacyjnego. W jego dyspozycji znalazły się bowiem środki pieniężne, którymi nie mógł się on dotychczas podzielić z małoletnim powodem, gdyż były one przekazywane na zaspokojenie potrzeb konsumpcyjnych innej osoby. Powyższe założenia pozwalają na odnotowanie w wypadku pozwanego wzrost jego możliwości płatniczych o kwotę ok. 500 zł w stosunku miesięcznym $((2900+700) - 3100 \text{ zł} = 500 \text{ zł})$.

Mimo to powództwo nie może być uwzględnione w całości, albowiem z ustalonego stanu faktycznego wynika, że również zwiększyło się uposażenie matki dziecka. Obowiązek alimentacyjny wobec powoda spoczywa także na niej. W jej wypadku chodzi o kwotę 300 zł w stosunku miesięczny. Proporcjonalne rozłożenie zwiększonych kosztów utrzymania uprawnionego pomiędzy jego rodzicami skutkuje tym, że pozwany powinien zwiększyć wymiar swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez kwotę 250 zł w stosunku miesięcznym ponad alimenty ustalone ostatnim orzeczeniem sądowym. Założenie to znalazło swój wyraz w treści wyroku.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji. O kosztach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c. $(250 \times 12 = 3000 \times 5\% = 150)$. Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w myśl art. 333 §1 ust 1 k.p.c.

Z.\

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu. K.. 14 dni.